

Konvertering af Førsteprioriteter, og den højtærede Indenrigsminister udtalte jo udtrykkelig i sin Fremsettelsestale, at man neppe kunde imødegaa de Vanskeligheder, Talen her var om, ved at bevæge sig paa Førsteprioritetens Omraade. Jeg nærer ikke Tvivl om, at man fra Regeringens Side har foretaget en særdeles indgaaende og dybtgaaende Undersøgelse af disse Forhold, og det er ogsaa min Overbevisning, at en saadan Undersøgelse maa føre til, at *generelle* Foranstaltninger paa Førsteprioritetens Omraade ikke er gennemførlige. Det er givet, at den meget stærke Efterspørgsel f. Eks. efter Sønderjyllands Kreditforenings Obligationer, som en saadan generel Iværksættelse vilde medføre, vilde have til Følge, at Kurserne steg overordentlig stærkt, saaledes at den Difference, man derved ventede at kunne indvinde, i Virkeligheden vilde gaa tabt.

Jeg mener derfor, at Regeringen i og for sig har været fuldstændig berettiget til at se bort fra en Konvertering af Førsteprioriteter som generel Foranstaltning, men dette udelukker jo ikke, at der kan være Tilfælde, hvor man med Fordel kan foretage og gennemføre en Konvertering af Førsteprioriteter. Det, der ikke kan gøres som en generel Foranstaltning, kan gøres individuelt, der er Tilfælde nok, hvor der ad privat Vej er gennemført en saadan Konvertering, og jeg vil haabe, at Akkordudvalgene, som jo i Forbindelse med hele denne Lovgivning vil komme til at spille en afgørende Rolle, i de enkelte individuelle Tilfælde vil tage dette Forhold med op til Overvejelse, og at man i givet Tilfælde fra Ministeriets Side, naar det maatte være muligt, vil yde en saadan Virksomhed sin Støtte. Dette ligger jo ingenlunde udenfor Forudsætningerne for Lovforslaget om Oprettelse af en sønderjydske Hypoteklaanefond, og jeg tror, at hvis man i de enkelte Tilfælde, hvor dette var muligt, tog dette Hensyn, vilde de Krav, der er fremkommet fra forskellig Side i Sønderjylland, blive tilfredsstillet.

Det er min Opfattelse, at hvis alle følgende Foranstaltninger: Akkordudvalgene, Oprettelsen af Hypoteklaanefonden, Forstærkningen for Laanekassen for Sønderjylland og i de enkelte Tilfælde, hvor det overhovedet maatte være muligt, en Konvertering af Førsteprioriteter, gennemføres, saa er der fra Statsmagtens Side gjort, hvad der i den nuværende vanskelige Situation overhovedet kan gøres. Man maa ikke glemme — og jeg tror heller ikke, at man fra sønderjydske Side glemmer det —, at hele Landet jo er stedt i vanskelige

Forhold, og at en hel Del af de Vanskeligheder, som findes i Sønderjylland, ogsaa findes i vide Dele af det gamle Land. Derfor er der dobbelt Anledning til at paaskønne det Initiativ, der er taget her fra den høje Regerings Side, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige en hurtig og velvillig Behandling af begge de to fremsatte Lovforslag.

Niels Frederiksen: Med de to foreliggende Lovforslag tilsigter man at yde den sønderjydske Befolkning en økonomisk Haandsrækning i en for den vanskelig Tid. Denne Haandsrækning foreslaas af den højtærede Regering ydet rundhaandet og uden Smaalighed. Man tilbyder her en økonomisk Hjælp, hvorigennem Staten kan bidrage til ordnede økonomiske Forhold i et Omfang, som vel neppe kunde tænkes at kunne gælde hele Landet. Vi fra vor Side kan give dette Formaål vor Tilslutning ud fra den bestemte Forudsætning, at naar Regeringen og Rigsdagen viser denne Villighed overfor Sønderjylland og den sønderjydske Befolkning, maa Konsekvensen deraf blive, at man ikke for det øvrige Lands Vedkommende kan lade Tingene passe sig selv. Vi har den bestemte Opfattelse, at hvis man som her foreslaaet stiller betydelige Pengemidler til Raadighed for den sønderjydske Befolkning, særlig den sønderjydske Landbefolkning, kan man ikke sidde de Krav overhørig, der kommer fra Landbrugere i det øvrige Land, som har startet under de samme Betingelser som de vanskeligt stillede i Sønderjylland.

Derfor og under Henvisning til, at vi fra det radikale Venstres Side under Behandlingen af en Lov for nogen Tid siden i dette høje Ting gjorde opmærksom paa, at det var nødvendigt, at Lovgivningsmagten prøvede at træffe Foranstaltninger til at modvirke Sammenbruddet i Særdeleshed ude i Landbruget, haaber vi, at de foreliggende Forslag vil drage den Konsekvens efter sig, som jeg her har givet Udtryk, og det er ikke mindst ud fra denne Forudsætning, at vi hilser Forslagene med Glæde.

Flere Talere har talt om Forskellen paa Forholdene i Sønderjylland og i det øvrige Land, men paa et Omraade vil jeg gerne overfor den høje Rigsdag udtale som min Opfattelse, at Forholdene er ens, og det er for alle de erhvervsdrivende og især Landbrugere, der har købt deres Ejendomme eller faaet deres Forretninger siden Genforeningen, under den lave Kronkurs og de ekstraordinære økonomiske Forhold, der dengang herskede Landet over. Jeg tror, at man uden at vurdere Forholdene forkert,